

Spm. nr. S 2780

1) Til statsministeren af:

Kristian Jensen (V):

»Er statsministeren enig med Enhedslisten og finansministeren i dennes indrømmelse til Enhedslisten under debatten af forespørgsel nr. F 52 den 15. maj 2001 om, at ulighederne i samfundet blev mindre under den borgerlige regering, og at ulighederne er vokset under Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres regeringsledelse, og er det statsministerens opfattelse, at regeringen har forpligtet sig til at gennemføre al politik på velfærdsområdet med venstrefløjens, herunder Enhedslisten i resten af indeværende valgperiode?«

Skriftlig begrundelse

Under debatten i forbindelse med forespørgsel nr. F 52 forlangte Enhedslisten en erklæring fra finansministeren om, at ulighederne mellem samfundets stærkeste og svageste er vokset under den nuværende regering, mens skillene blev mindre under den borgerlige regering i 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne. Dette var betingelsen fra Enhedslisten for ikke at stemme imod regeringens forslag til vedtagelse. Finansministeren efterkom Enhedslistens krav. Ligeledes konkluderede Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, under forespørgslen den 15. maj 2001, at regeringen havde forpligtet sig til at gennemføre velfærdsforbedringer med »venstrefløjens og andre som vil være med« som betingelse for ikke at stemme imod regeringens forslag til vedtagelse.

Kristian Jensen (V):

Vi havde en længere dag herinde i tirsdags, der ud på aftenen endte med, at finansministeren faldt på knæ for Enhedslisten og bøjede sig for Enhedslistens forlangende om, at finansministeren skulle erklære, at regeringen nu anerkendte, at ulighederne i samfundet er blevet større under den nuværende regering, mens skillene blev mindre under den borgerlige regering, og ligeledes også, at regeringen skulle forpligte sig til sammen med venstrefløjens at få gennemført velfærdspolitikken i Danmark.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om statsministeren er enig i både det lille punkt om, at ulighederne i samfundet er øget, og lige så meget om det politiske punkt, nemlig hvorvidt

regeringen nu følger sig forpligtet til kun at lave velfærdspolitik sammen med venstrefløjens og dermed ikke vil være interesseret i et bredt samarbejde.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er ked af måtte sige fra starten, at hr. Kristian Jensen er faret noget vild i begreberne og statistikken, og det er i givet fald ikke første gang. Men lad mig lige ganske kort sammenfatte, hvad situationen er:

I perioden, som jo ikke var nogen nem periode for Danmark, fra starten af 1980'erne og frem til 1993 skete der noget, der ikke var godt i Danmark. Arbejdsløsheden steg og steg og steg, og flere og flere mennesker blev marginaliseret. Stagnation i den offentlige service, og arbejdsløsheden steg og steg og steg.

Dengang kendte alle en, der var blevet arbejdsløs. Jeg ved ikke, om hr. Kristian Jensen selv fornemmer, hvad det vil sige.

Det at blive arbejdsløs er noget meget fundamentalt for mennesker i Danmark, og derfor steg den reelle ulighed, da Venstre og De Konservative havde det overordnede ansvar i 1980'erne. Derfor steg den reelle ulighed. Der var flere, der blev udstødt. Der var flere, der blev arbejdsløse. Vi fik en stagnerende offentlig sektor. Derfor steg den reelle ulighed.

Så er der statistikken i snævrere forstand, og også dér er hr. Kristian Jensen løbet lidt galt i materien.

Hvis vi tager perioden fra 1982 til 1993, var der en meget svag samfundsøkonomi, som betød, at temmelig, temmelig mange parcelhusejere simpelt hen gik konkurs. Hr. Kristian Jensen er så ung, at han måske ikke helt kan huske det, men antallet af konkurser i slutningen af 1980'erne var jo dramatisk stigende. Tusindvis af familier gik konkurs på grund af en økonomisk politik og en samfundsudvikling, der ikke var god.

Det bidrog selvfølgelig statistisk set til en mindre ulighed, fordi værdier af husene faldt. Derfor kan man godt sige, at på papiret blev der en lidt mindre ulighed, men tak skal vi ellers have, det skete på menneskers bekostning.

Samtidig skete der en dramatisk forhøjelse af antallet af mennesker, der var nødt til at gå på overførselsindkomster. Det fik selvfølgelig også, i og med at de havde en meget større indkomst før, da de var i arbejde, en dramatisk effekt på indkomstfordelingen.